

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

13 юли 1971 година*

По дело 8-71

Deutscher Komponistenverband e.V., за която се явяват нейните президенти, професор *Werner Egk* и г-н *Raimund Rosenberger*, подпомагани от г-н *Reinhold Kreile*, адвокат в адвокатската колегия на Мюнхен, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на г-жа *Ernest Arendt*, 34 b, rue Philippe-II,

ищец,

срещу

Комисията на европейските общности, за която се явява нейният юридически съветник, г-н *Jochen Thiesing*, в качеството си на представител, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на г-н *Emile Reuter*, юридически съветник на Комисията, 4, boulevard Royal,

ответник,

с предмет иск за неизпълнение на задължение въз основа на член 175 от Договора за ЕИО, и което има за цел да констатира, че Комисията не е изпълнила задължението да пристъпи към изслушването на *Deutscher Komponistenverband e.V.* в качеството му на юридическо лице, което има основание за предявяване на интерес, което е достатъчно за производството, инициирано по смисъла на членове 85 и 86 от Договора за ЕИО срещу *Gesellschaft fur Musikalische Auffuhrungs - und Mechanische Vervielfaltigungsrechte (GEMA)*,

СЪДЪТ,

в състав: г-н *R. Lecourt*, председател, г-н *A. M. Donner* (докладчик) и г-н *A. Trabucchi*, председатели на състав, г-н *R. Monaco*, г-н *J. Mertens de Wilmars*, г-н *P. Pescatore* и г-н *H. Kutscher*, съдии,

генерален адвокат: г-н *K. Roemer*,
секретар: г-н *A. Van Houtte*,

постанови настоящото

Решение

* Език на производството: немски.

1. Като има предвид, че ищецът, на 11 март 1971 г. е подал иск по силата на член 175 от Договора, който има за цел да констатира, че Комисията не е изпълнила задължението си да го допусне да бъде изслушан в качеството му на юридическо лице, което има основание за предявяване на интерес, което е достатъчно за производството, инициирано по смисъла на членове 85 и 86 от Договора срещу *la Gesellschaft fur Musikalische Aufführungs - und Mechanische Vervielfältigungsrechte*;

Като има предвид, че в отговора си от 23 април 1971 г., ответникът, по силата на член 91 от Процедурния правилник, повдига изключение за недопустимост, въз основа на член 175;

2. Като има предвид, че член 175, трета алинея, предвижда, че всяко физическо или юридическо лице може да сезира Съда на Европейските общности съгласно условията, установени в предходните алинеи от същия член, за да подаде жалба пред една от институциите на Общността, че е пропуснало да Ж представи акт, различен от препоръка или становище;

Като има предвид, че от контекста става ясно, по-специално от първата алинея, че с думите „е пропуснало да Ж представи акт“, членът има предвид липсата, посредством въздържане от постановяване на решение или заемането на позиция или неприемането на акт, различен от този, който заинтересованите страни биха искали или считат за необходим;

3. Като има предвид, че с телекс от 13 ноември 1970 г., ищецът е поискал да бъде изслушан по силата на член 19, алинея 2 от Регламент № 17 във връзка с член 5 от Регламент № 99/63, по време на различните текущи производства срещу *GEMA*;

Като има предвид, че с писмо от 17 ноември 1970 г., му е даден отговор, че, без да се накърнява въпросът дали той е бил заинтересована страна по смисъла на упоменатите разпоредби или не, Комисията му е предоставяла възможността да представи писмените си съображения в срок от един месец, срок който на два пъти е бил удължаван;

Като има предвид, че по този начин Комисията е действала по силата на член 5 от Регламент 99/63 относно изслушванията, предвидени в член 19 от Регламент № 17;

Като има предвид, че от това следва, че по този въпрос, Комисията не се е въздържала да се произнесе по иска на ищеца;

Като има предвид, че от този момент, условията, предвидени в член 175, не са приложими в това дело;

4. Като има предвид, че следователно искът трябва да бъде отхвърлен като недопустим;

По съдебните разноси

5. Като има предвид, че по силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски;

Като има предвид, че искът е обявен за недопустим;

Като има предвид, че ищецът следователно трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски;

Съдът,

като отхвърля всички други заключения, които са по-общи или противоречиви, реши:

- 1. Отхвърля иска като недопустим;**
- 2. Осъжда ищецът да заплати съдебните разноски.**